

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Oulíkové, soudkyně
Martiny Kotouček Mikoláškové a soudce Richarda Galise ve věci

žalobce: V. H., narozen dne X
bytem X
zastoupený advokátkou Mgr. Danou Růžičkovou
sídlem Smetanova 662/5, 390 02 Tábor

proti
žalovanému: Krajský úřad Středočeského kraje
sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5

za účasti: 1. Mgr. K. H.
bytem X
2. V.H., narozen dne X
bytem X
zastoupený advokátkou Mgr. Danou Růžičkovou
sídlem Smetanova 662/5, 390 02 Tábor

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 10. 2024, č. j. 138681/2024/KUSK, ve
znění rozhodnutí o opravě zřejmých nesprávností ze dne 7. 11. 2024, č. j.
147085/2024/KUSK,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 10. 2024, č. j. 138681/2024/KUSK, ve znění usnesení o opravě zřejmých nesprávností ze dne 7. 11. 2024, č. j. 147085/2024/KUSK (dále jen „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce, osoby zúčastněné na řízení V. H., narozeného dne X (dále jen „otec žalobce“), a M. M. a potvrdil bod A výroku rozhodnutí Městského úřadu Votice (dále jen „městský úřad“) ze dne 16. 5. 2024, č. j. 22101/2024/VÝST-Br (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Městský úřad pod bodem A výroku prvostupňového rozhodnutí povolil osobě zúčastněné na řízení Mgr. K. H. (dále jen „stavebník“) stavbu „*Rybník Srážkový – stavební úpravy*“ (dále jen „sporná stavba“) na pozemcích p. č. XA a XB v k. ú. X (všechny dále uvedené pozemky jsou v témže katastrálním území). Předmětem sporné stavby je rekonstrukce technických objektů rybníka, překop hráze v místě stávající výpusti a uložení nové spodní výpusti s návazným prefabrikovaným požerákem. V místě bezpečnostního přelivu bude ponechána stávající propust a vyšší průtoky budou převáděny jalovým přelivem, stávající hráz bude výškově upravena.
2. Výrokem B prvostupňového rozhodnutí bylo povoleno nakládání s povrchovými vodami. Odvolání proti tomuto výroku žalovaný zamítl samostatným rozhodnutím ze dne 2. 10. 2024, č. j. 109073/2024/KUSK. Žaloba žalobce a jeho otce proti tomuto rozhodnutí byla zamítnuta rozsudkem zdejšího soudu ze dne 25. 3. 2025, č. j. 51 A 82/2024-88.
3. Otec žalobce původně vystupoval v řízení jako druhý žalobce, nicméně vůči němu byla žaloba jako opožděná odmítnuta usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 3. 1. 2025, č. j. 41 A 64/2024-32. Následně otec žalobce uplatnil práva osoby zúčastněné na řízení ve smyslu § 34 s. ř. s.

Obsah žaloby

4. Žalobce namítl, že napadené rozhodnutí je neurčité, protože v něm nejsou dotčené pozemky určeny katastrálním územím ani jinou identifikací.
5. Napadené rozhodnutí není v souladu se zákonem č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně přírody a krajiny“) a čl. 11 Listiny základních práv a svobod, neboť namísto zachování původního přirozeného odtoku vody z rybníka Srážkový korytem Mlýnského potoka ve vlastnictví obce Střeziměř dává přednost svévolnému odtoku přes hráz na pozemek žalobce a jeho otce, kde se nachází lesní porost a louka. V roce 2010 došlo ke škodě na tomto pozemku, protože se voda přelila přes hráz rybníka, vyvrátila několik stromů a způsobila podmáčení pozemku. Stavebník ani jeho právní předchůdce však škodu neuhradili. Žalovaný se nezabýval tím, že sporné vodní dílo poškozuje přírodu a vlastnické právo žalobce a jeho otce nad míru stanovenou zákonem. Správní orgány se ani nepokusily získat souhlas žalobce a jeho otce k omezení vlastnického práva.
6. Žalobce vytýká správním orgánům, že se nezabývaly možností odtoku přepadem do Mlýnského potoka, který je osvědčen na stoletou vodu a historicky dán, ačkoli stavebník uznal, že současný přepad z rybníka podemílá hráz. Z toho dle žalobce plyne, že jalový přeliv poškozuje jeho pozemky. Plánovaný jalový přeliv není přizpůsoben na velkou vodu, ústil by

do lesního potoka, jehož voda podemílá hráz, potok by se rozlil na okolní pozemky a došlo by ke škodám na majetku. Rybník Srážkový není možné ovládat, neboť je protékající tůň.

7. Žalovaný odsouhlasil přepad z rybníka přes obecní komunikaci na pozemku p. č. XB bez vyjádření odboru dopravy a rozhodnutí Zastupitelstva obce Střezimíř. Není též vyřešeno, jak se v případě navýšení komunikace a jalového přelivu bude vjíždět na pozemky p. č. XC a p. č. XD ve spoluvlastnictví žalobce a jeho otce (dále též „pozemky žalobce“). Vytyčení hranic nebylo provedeno v souladu s námitkami žalobce. Rozhodnutí žalovaného o povolení k nakládání s vodami bylo vydáno před rozhodnutím o stavebním povolení. Městský úřad povolil spornou stavbu na pozemcích p. č. XA a p. č. XB, pozemek p. č. XB však vlastní obec Střezimíř. Napadeným rozhodnutím dojde k poškození majetku obce.

Vyjádření otce žalobce

8. Otec žalobce uvedl, že se s podanou žalobou plně ztotožňuje a vyjádřil se shodně jako v žalobě.

Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný navrhl, aby byla žaloba jako nedůvodná zamítnuta. Připustil, že v napadeném rozhodnutí neuvedl katastrální území pozemků, tato vada však nemá vliv na jeho srozumitelnost a zákonnost.
10. Sporná stavba není v rozporu se zákonem o ochraně přírody a krajiny, neboť jejím cílem je zvýšení retenční kapacity rybníka, zlepšení vodního režimu a ochrana okolních pozemků před povodňovými riziky. Mlýnský potok již dlouhodobě neexistuje jako funkční hydrologický prvek. Namísto něj byl navržen jalový přeliv, který zajišťuje bezpečný a kontrolovaný odtok vody. Žalobce ani nespecifikoval, jak tvrzený rozpor se zákonem o ochraně přírody a krajiny zasahuje do jeho práv. Realizace sporného vodního díla proběhne výlučně na pozemcích stavebníka a obce. Pozemky žalobců nejsou spornou stavbou přímo dotčeny. Napadeným rozhodnutím nedošlo k omezení ani porušení vlastnického práva žalobce a jeho otce. K tvrzenému přelití rybníka v roce 2010 ani jeho souvislosti s nyní posuzovaným záměrem nebyly doloženy žádné důkazy. Sporná stavba má podobným situacím do budoucna předejít. Jalový přeliv byl navržen na základě aktuálních hydrologických podmínek a je dimenzován na větší množství vody. Žalobce neprokázal, jak by navržené řešení konkrétně mohlo ohrozit jeho majetek.
11. Navýšení hráze bylo nezbytné pro splnění normy ČSN 75 2410 na bezpečnosti převýšení hráze nad maximální hladinou vody při návrhové povodni. Obec Střezimíř se stavebními úpravami souhlasila. Námitka nesouvisí s právy žalobce.
12. K otázce vytyčení hranic žalovaný uvedl, že proběhlo na základě údajů katastru nemovitostí, které jsou právně závazným podkladem projektové dokumentace podle § 51 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů. Vytyčení proběhlo během přípravy projektové dokumentace a žalobce byl k němu přizván. Samotné vytyčení hranic nemá vliv na zákonnost stavebního povolení.
13. Závěrem žalovaný uvedl, že přístup na pozemek žalobce nebyl omezen, z projektové dokumentace nevyplývá, že by provedení stavebních úprav znemožnilo přístup na pozemky žalobce a žalobce ke svému tvrzení nepředložil žádné důkazy. Řízení o povolení nakládání s vodami je samostatným řízením.

Vyjádření stavebníka

14. Stavebník navrhl, aby byla žaloba jako nedůvodná zamítnuta. Zdůraznil, že rybník Srážkový i pozemek žalobce se nachází v záplavové oblasti. Cílem sporné stavby je též ochrana pozemků v jejím okolí. Sporná stavba přispěje k ochraně hráze, místní komunikace i ekosystému. Na projekt byly přiděleny dotace z fondů EU. Termín jeho ukončení je stanoven do června 2025. Na projektu stavebník pracuje od roku 2023, kvůli obstrukcím žalobce však nebylo dosud možné zahájit stavební práce.
15. Stavebník dále odkázal na projektovou dokumentaci. V místě jalového přelivu se bude hráz upravovat tak, aby navazovala na terén v místě, kudy mají žalobci přístup na pozemek p. č. XD. V místě vjezdu na pozemek p. č. XC dojde k navýšení o 9 až 15 cm. Žalobce přitom již tento úsek hráze bez povolení navýšil drceným asfaltem a vybudoval vjezd pro zemědělskou techniku. V blízkosti výpustného zařízení je prohlubeň, kde bude hráz navýšena maximálně o 60 cm. Tento úsek však nesouvisí s vjezdem na pozemky žalobce. Obavu o vjezd žalobce vznesl poprvé až v žalobě. Pozemek s názvem „Mlýnský potok“ byl součástí vodního díla, které sloužilo jako náhon ke mlýnu. Tento náhon a mlýn již cca 100 let neexistuje. Žalobce nedávno vybudoval na pozemku bývalého mlýna v místě mokřadu nepovolené vodní dílo, do kterého chce obnovením „Mlýnského potoka“ přivést vodu, a chce odvést dál kanalizaci, která je nyní vypouštěna pod jeho pozemkem na začátek „Mlýnského potoka“. Stavebníka v této záležitosti žalobce a jeho otec nekontaktovali, o jejich plánu se dozvídá až ze stížností.
16. Stavebník zdůraznil, že voda z rybníka bude odtékat výpustným zařízením, větší průtoky budou odtékat propustkem u bezpečnostního přepadu a stoletá voda bude přetékat jalovým přepadem. Tento stav u rybníka vždy byl. Poslední výlov byl před cca 10 lety, žalobci je tedy znám. Rybník se nachází na Košínském potoce, který je ve správě Povodí Vltavy, s. p., a částečně vede i po pozemku žalobce. Pozemek žalobce s druhem trvalý travní porost se vždy nacházel v záplavovém území, zčásti ho tvořil mokřad. Stavebník byl přítomen přelití hráze rybníka v roce 2010, došlo pouze k vyvrácení stromu na hrázi rybníka. Žalobce stavebníkovi nikdy nepředložil, že by mu byla způsobena škoda. Poprvé ji zmínil až v roce 2024. Stromy na hráz vysázel žalobce bez vědomí stavebníka. Smrky jsou kvůli mělkým kořenům na hráz nevhodné. Před dvěma lety žalobce stromy bez povolení vykácel. Podmáčení pozemku žalobce je dáno charakterem údolní nivy, kterou v roce 2023 bez povolení zavezl. K námitkám žalobců proti projektu se vyjádřil Ing. O. P. v odborném stanovisku. Uvedl, že k ochraně území pod vodní nádrží slouží ovladatelný retenční prostor nádrže, jehož vliv je však u takto malých nádrží zanedbatelný. Rekonstrukce zajistí, že voda bude odtékat způsobem, který byl historicky dán, namísto přetékaní v místech, kde je hráz prosedlá v důsledku přejezdu těžké techniky, a pomůže tak minimalizovat škody při povodních. Historicky se však při povodni vždy počítalo s rozlivem do luk pod hrází, tedy i na pozemek p. č. XC. Meandrující koryto Košínského potoka je většinou dostačující k zadržení vody a povodně na pozemku žalobce nikdy škody nepůsobily, jednalo se o louku a mokřad. Problémy nastaly, až když zde žalobce vysázel smrky a začal provádět neoprávněné zásahy na korytu potoka, zejména přehradil Košínský potok asi 30 m pod hrází.
17. Projektovou dokumentaci zpracoval autorizovaný projektant vodních děl Ing. D. na podkladu platné digitální mapy katastru nemovitostí, hydrometeorologických dat a funkčního stavu rybníka před poškozením. Kapacita jalového přelivu je podle této dokumentace dostatečná. K podemílání paty hráze dochází proto, že žalobce a jeho otec přehradili potok pod hrází. K tomu stavebník poukázal na posudek Ing. O. Š.. Rybník není průtočnou tůň, ale malou vodní nádrží s hrází a objekty pro regulaci hladiny. Žalobce byl

přítomen vytyčení bodů v terénu geodetem na základě katastrální mapy. Ostatní účastníci s vytyčením souhlasili bez námitek. Stavebník nechal vyměřit vjezd na pozemek p. č. XE paní D., který rodina žalobce přehradila jámou, do níž vypouští odpadní vody. K tomu stavebník předložil fotodokumentaci.

18. Stavebník uzavřel, že se narodil v roce X a při záplavách docházelo k přelití hráze rybníka již nejméně před 40 lety. Není pravdivé tvrzení žalobce, že Košínský potok nikdy neprotékal výpustným zařízením rybníka. Žalobce bez povolení postavil tůň pod rybníkem, která podemílá jeho hráz, bez povolení provedl rybník na pozemku bývalého mlýna, bez povolení překopal hráz svého rybníka Komora, bez povolení vykácel několik hektarů stromů a bez povolení vypouští odpadní vody na pozemky stavebníka. Nyní brání sporné stavbě, ačkoli pomůže chránit i jeho pozemky a obecní komunikaci na hrázi rybníka, kterou využívá s těžkou technikou především žalobce.
19. Na podporu svých tvrzení stavebník doložil fotografie stávajícího stavu, odborné stanovisko Ing. O. P. k námitkám proti sporné stavbě a odborné vyjádření společnosti Vodní díla – TBD a.s., Ing. O. Š., ze dne 5. 12. 2024 z pohledu technickobezpečnostního dohledu.

Podstatný obsah správního spisu

20. Dne 30. 10. 2023 stavebník podal žádost o povolení sporné stavby na pozemku p. č. XB ve vlastnictví obce Střeziměř a na svém pozemku p. č. XA. Přílohu žádosti tvoří projektová dokumentace vypracovaná Ing. P. D., autorizovaným inženýrem pro vodohospodářské stavby. Z ní vyplývá, že rybníkem protéká Košínský potok, nad rybníkem jsou na vodním toku další tři rybníky. Hráz rybníka a objekty na hrázi vyžadují stavební úpravy. Stavební úpravy zahrnují překop hráze v místě stávající výpusti a uložení nové spodní výpusti s návazným prefabrikovaným požerákem. Výtok spodní výpusti bude opatřen čelem z lomového kamene. V místě bezpečnostního přelivu bude ponechána stávající propust a vyšší průtoky budou převáděny jalovým přelivem – průtok Q 100 bude na kótě 526,70 m. n. m., tj. 200 mm pod navrhovanou úrovní koruny hráze. K zajištění bezpečného převedení zvýšených průtoků Q 100 bylo navrženo zvýšit korunu hráze na kótu 526,90 m. n. m. a současně snížit úroveň v začátku hráze na kótu 526,35 m. n. m. (jalový přeliv), tedy na úroveň návazného terénu na vzdušné straně. Koruna hráze bude zpevněna kamenivem. Součástí dokumentace jsou i hydrotechnické výpočty. Současně stavebník požádal o povolení k nákladní s vodami.
21. Dne 8. 11. 2023 byl doložen souhlas obce Střeziměř jakožto vlastníka pozemku se záměrem provedení sporné stavby na pozemku p. č. XB.
22. Dne 19. 12. 2023 vydal městský úřad kladné závazné stanovisko ke spornému vodnímu dílu podle § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny, kterým souhlasil se zásahem do významného krajinného prvku rybníka Srážkový.
23. Dne 3. 1. 2024 Povodí Vltavy, s. p., vyjádřil souhlas se sporným vodním dílem jakožto správce povodí podle § 54 odst. 4 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů. Uvedl, že rybník Srážkový je průtočný drobným vodním tokem Košínský potok a čtvrtým rybníkem v soustavě rybníků na jeho horním toku. Sporným vodním dílem nedojde ke zhoršení stavu vodního útvaru. Současně vyjádřil souhlas jakožto správce drobného vodního toku Košínského potoka.

24. Dne 18. 1. 2024 městský úřad sdělil stavebníkovi, že nastala fikce kladného závazného stanoviska podle § 14 odst. 2 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích, ve znění pozdějších předpisů, protože ve stanovené lhůtě nebylo vydáno závazné stanovisko dotčeného správního orgánu.
25. Dne 30. 1. 2024 městský úřad oznámil účastníkům zahájení řízení o vydání povolení ke sporné stavbě a povolení k nakládání s vodami. Současně účastníky řízení poučil o právu podat námitky proti sporné stavbě ve lhůtě do 15 dnů od obdržení tohoto oznámení.
26. Dne 14. 2. 2024 žalobce a jeho otec podali námitky. Namítli, že překopáním hráze dojde ke škodám na travním a lesním porostu na pozemcích p. č. XC a p. č. XD vymletím zeminy, podemletím kořenů, zanesením tůní a omezením zemědělců v řádném užívání pastvin závislých na přejíždění dotčené komunikace; požerák není historicky na mapách zakreslen a nedává smysl. Vyjádřili též nesouhlas s vytyčením hranic. Argumentovali, že sporná stavba je jednostranně nastavena pouze ve prospěch stavebníka; nový odtok ústí na pozemky žalobce. Nesouhlasili s navýšením veřejné komunikace, jejíž výši považovali za dostatečnou. Uvedli, že stávající přeliv škodí pouze vymletím zeminy a lesnímu porostu; cca v roce 2014 vedoucí vodoprávního úřadu podobný projekt zavrhla a označila Srážkový rybník za protékající tůní; sporné vodní dílo by se mělo zaměřit na obnovu historického Mlýnského potoka, který je vzhledem k šíři 5 m dostatečnou ochranou před stoletou vodou; Mlýnský potok ústí do Mlýnského rybníka, což je velký přínos pro zadržování vody v krajině; z obnovy Mlýnského potoka by měli užitek ochránci přírody i majitelé dotčených nemovitostí; obnova Mlýnského potoka by vyřešila *spoustu nesrovnalostí* v projektové dokumentaci sporné stavby; neobnovením Mlýnského potoka dojde k trvalému odříznutí Mlýnského rybníka a mlýna od zdroje vody; dosud žijící občané si pamatují, jak Mlýnský potok fungoval. K námitkám předložili vyjádření hydrogeologa RNDr. M. K..
27. RNDr. M. K. ve vyjádření ze dne 10. 2. 2024 uvedl, že Srážkový rybník by bylo nutné formálně překlasifikovat z průtokové tůně na vodní plochu. Při překopání hráze by byl záplavovou vodou dotčen i pozemek p. č. XC (trvalý travní porost) a poškozeny stávající vodní tůně. Jalovým přelivem by byl dále dotčen pozemek p. č. XD. Vytvořením jalového přelivu by byla komplikována průjezdnost komunikace na p. č. XB. Výškovou úpravou hráze by zřejmě došlo i ke zvýšení hladiny, čímž by mohly být dotčeny lesní pozemky p. č. XF, XH, XCH, XI a XJ a mohly by být ovlivněny i pozemky p. č. XK, XL, XM a XN. Aby byly jasné hranice mezi pozemky, muselo by se provést geodetické vytyčení. Hydrogeolog jako řešení navrhl obnovu Mlýnského potoka, který je zanesený zeminou a náletovými dřevinami. Jeho úpravou by bylo možné bez problémů odvádět vodu z vodní plochy p. č. xa, jak tomu bylo v minulosti.
28. Dne 7. 4. 2024 stavebník ve vyjádření k námitkám mimo jiné uvedl, že rybník i jeho okolí se nachází v záplavové oblasti. Oprava Srážkového rybníka přispěje k ochraně pozemků pod hrází, místní komunikace vlastněné obcí a životního prostředí. Žalobcem poukázaný Mlýnský potok zanikl v 1. polovině 19. století. Oprava rybníka by neměla být podmíněna řízením o obnovení Mlýnského potoka. Dále stavebník poukázal na kladná stanoviska a na skutečnost, že projekt byl vypracován zkušeným autorizovaným projektantem v oboru staveb vodního hospodářství a krajinného inženýrství. Oprava vodní nádrže má přínos pro podporu jedinečného ekosystému pramenné oblasti a stavebník obdržel kladné rozhodnutí AOPK o poskytnutí dotace z fondů EU.
29. Součástí spisu je dále vyjádření Ing. O. P., obor vodohospodářské stavby (vyjádření není opatřeno razítkem autorizovaného inženýra), které předložila S. D.. Ing. P. v něm

k námitkám žalobce uvedl, že rybník není průtočnou tůň, nýbrž malou vodní nádrží s hrází o výšce cca 2 m a objekty pro regulaci hladiny. Tůň vznikají přirozenou cestou, nemají hráz ani jiná technická zařízení. Malou vodní nádrž charakterizuje norma ČSN 75 2410 – malé vodní nádrže a je mimo odbornost hydrogeologa. Z rybníka jsou nyní dva odtoky – bezpečnostním přelivem a požerákem, což je uvedeno i v Základní topografické mapě ČR. Dle centrální evidence vodních toků vede Košínský potok požerákem a odtokem z něj. Pokud bylo koryto v trase odtoku od požeráku zasypáno, patrně se tak stalo bez informování správce vodního toku. Při běžném provozu slouží požerák k regulaci vodní hladiny na úrovni provozní hladiny. Hranice pozemků jsou znázorněny v projektové dokumentaci dle katastru nemovitostí. Bezpečnostní přeliv z hlediska normy ČSN 75 2410 neslouží k ochraně území pod nádrží před povodněmi, ale chrání vodní dílo před přelitím hráze, které by mohlo mít za následek její protržení a rozlití zásobního objemu vody pod hrází. K ochraně před povodní slouží retenční prostor nádrže, jeho vliv na průchod povodňové vlny je však u takto malých nádrží zanedbatelný. Zvýšení koruny hráze automaticky neznamená zvýšení provozní hladiny vody. Norma ČSN 75 2410 vyžaduje bezpečnostní převýšení nad maximální hladinou vody při převedení návrhové povodně. Maximální hladina při převedení povodně je 526,70 m. n. m., a proto bude výška hráze navýšena na 526,90 m. n. m. Provozní vodní hladinu nelze ani při nerespektování povolení k nakládání s vodami zvýšit na více než 525,95 m. n. m., což je úroveň bezpečnostního přelivu. Při provádění sporné stavby by k záplavě pozemků nedošlo, neboť překopání hráze by bylo prováděno při vypuštění nádrže. Jelikož je Mlýnský potok dle vyjádření v námitkách zarostlý a vyžaduje obnovu, nelze tvrdit, že jeho neobnovením dojde k trvalému odříznutí Mlýnského rybníka od přítoku vody. V rámci projektové dokumentace nedojde ke zrušení nátoku do náhonu, žádný nátok zde v současnosti není realizován.

30. Dne 16. 4. 2016 městský úřad provedl místní šetření. Žalobce při něm vyjádřil nesouhlas se záměrem, protože neřeší problém s odtokem vody z obce a dotýká se jeho pozemků. Setrval na požadavku na zprovoznění Mlýnského potoka. Městský úřad konstatoval, že je možné vypouštění rybníka na pozemek p. č. XC – do vodního toku ve správě Povodí Vltavy.
31. Dne 16. 5. 2024 městský úřad vydal prvostupňové rozhodnutí. K námitkám žalobce a ostatních účastníků řízení uvedl, že překopání hráze při ukládání nového potrubí od požeráku se bude provádět při vypuštění nádrže, k zanesení tůň by tak nemělo dojít. Obec Střeziměř dala souhlas s využitím svého pozemku p. č. XB. Z rybníka jsou dle stávajících mapových podkladů centrální evidence vodních toků dva odtoky, bezpečnostním přelivem a požerákem, proto je možné vypuštění požerákem. Požerák je zařízením pro regulaci hladiny vody v nádrží na úrovni provozní hladiny, která je specifikována ve výroku B prvostupňového rozhodnutí. Městský úřad stanovil podmínku, že na požeráku musí být osazena vodočetná lať s vyznačením úrovně hladiny. Podle projektové dokumentace nebude mít stavba negativní vliv na okolní stavby a pozemky. Ovlivnění životního prostředí je možné především při realizaci stavby, bude třeba věnovat zvýšenou pozornost při práci s technikou s ohledem na možné znečištění vod ropnými látkami. K námitce, že nový odtok ústí do soukromého majetku žalobce, uvedl, že při místním šetření bylo zjištěno, že na pozemku p. č. XC se nachází vodní tok, který je ve správě Povodí Vltavy. K námitkám ohledně výšky hráze uvedl, že podle normy ČSN 75 2410 musí být nad maximální hladinou vody při převedení návrhové povodně bezpečnostní převýšení, z tohoto důvodu je hráz navýšena. Zvýšení hladiny není technicky možné – voda bude odtékat nehrazeným bezpečnostním přelivem. Bezpečnostní přeliv chrání sporné vodní dílo před přelitím hráze, které může způsobit její protržení, a je dimenzován tak, aby se předešlo vymletí zeminy a

poškození lesního porostu. Sporné vodní dílo je malá vodní nádrž s vybavením pro regulaci vodní hladiny s výškou hráze 2,9 m a možností vypouštění, a nelze jej přirovnat k tůni. Obnova Mlýnského potoka není součástí tohoto řízení. V projektové dokumentaci je uvedena plocha normální hladiny 8 800 m² a objem vody 5 600 m³; jednotlivé ukazatele jsou uvedeny ve výroku B.

32. Dne 7. 6. 2024 žalobce podal odvolání proti stavebnímu povolení. Namítl, že sporné vodní dílo je účelové pro získání dotace a úmyslné způsobení škod žalobci. Neřeší námitky, které vznesli účastníci řízení. Při místním šetření starosta obce Střeziměř přislíbil zprovoznění Mlýnského potoka, který historicky odváděl vodu ze Srážkového rybníka a celé obce. Vodu ze Srážkového rybníka nyní neodvádí, neboť jeho část na pozemku p. č. XA byla zanesena zeminou. Projekt rekonstrukce rybníka by se měl především zabývat zachováním historického přirozeného odtoku vody z rybníka do Mlýnského potoka, což neřeší. Ačkoli starosta obce přislíbil řešit zprovoznění Mlýnského potoka samostatným projektem, podal následně návrh na změnu druhu pozemku z vodního toku na ostatní plochu. Sporná stavba nevychází z přirozeného odtoku vody z rybníka, ale využívá stávající uměle vytvořený odtok, který poškozuje pozemky žalobce. Škody byly v minulosti opakovaně řešeny a k náhradě nedošlo. Vytyčení hranic pozemků nebylo provedeno před vypracováním projektové dokumentace, ale až dne 2. 2. 2024 a žalobce s ním nesouhlasil. Povodí Vltavy se nezabývalo tím, kde v minulosti tekla Mlýnský potok za funkčního stavu rybníka. Nezprovozněním Mlýnského potoka dojde k odříznutí toku do Mlýnského rybníka a škodám na majetku žalobce. Samostatná odvolání podali otec žalobce a M. M..
33. Ve správním spisu je založen dopis adresovaný starostovi a zastupitelům obce Střeziměř, v němž je vyjádřen nesouhlas se změnou druhu pozemku – Mlýnského potoka na p. č. XO, neboť tím může být znemožněna likvidace části dešťových vod a zmařena investice V. H. do obnovy Mlýnského rybníka. Dopis podepsal RNDr. M. K. a opatřil razítkem osoby odborně způsobilé v hydrogeologii a sanační geologii, mezi signatáři je i žalobce.
34. Dne 5. 8. 2024 stavebník ve vyjádření k odvolání uvedl, že cílem sporné stavby je i ochrana pozemků pod hrází rybníka. Dle stavebníka pan H. (není zcela zřejmé, zda je míněn žalobce, jeho otec nebo oba) fakticky požaduje, aby stavebník zaplatil projekt, který by zahrnoval vybudování přítoku do jeho rybníka provedeného bez povolení, případně aby tak učinila obec. Starosta však při místním šetření uvedl, že obec nemá na investici prostředky. Pan H. si byl při nabytí pozemku vědom, že je v záplavovém území pod hrází rybníka a že zde teče Košínský potok. Z fotografií z 80. let je patrné, že i tehdy historický rybník při povodních přetékal přes hráz, oprava nefunkčního výpustního zařízení a bezpečnostního přepadu naopak povede k tomu, že se voda nebude přelévat přes hráz. Stavebníkovi není zřejmé, jak by sporná stavba mohla působit škody na majetku pana H., který se ani s žádným nárokem na její náhradu na stavebníka neobrátil. Mlýnský potok nepředstavoval přirozený odtok, byl vybudován jako náhon k mlýnu. Po zániku mlýna před cca 100 lety se přestal využívat a začaly vznikat mokřady. Tok Košínského potoka, který má zaměřený Povodí Vltavy a je zanesen v mapách, odpovídá projektové dokumentaci. Po zaměření v únoru 2024 došlo v části k jeho úmyslnému zasypání, které stavebník zdokumentoval. Vyznačení hranic pozemků provedl geodet na základě katastrální mapy a pan H. byl vytyčení přítomen.
35. S. D., vlastnice pozemku p. č. XE, uvedla, že v hydrogeologických i historických mapách jsou zakresleny odtoky z rybníka Srážkový a vedou korytem Košínského potoka, což potvrdilo při místním šetření Povodí Labe, i posudek Ing. O. P.. Projekt vychází z přirozeného historického odtoku rybníka. Pozemek Mlýnského potoka není přirozeným

odtokem. Šlo o uměle vybudovaný náhon pro provoz mlýna, který zanikl v roce 1922. Podle historických map Mlýnský náhon víc než 100 let neexistuje. Dále se vyjádřila k činnostem pana H. (není zřejmé, zda žalobce či jeho otce).

36. Dne 25. 10. 2024 žalovaný vydal napadené rozhodnutí, které bylo žalobci doručeno dne 6. 11. 2024 a zástupkyni otce žalobce dne 4. 11. 2024. K námitkám žalobce uvedl, že účelovost sporného vodního díla z hlediska čerpání dotací nespadá do stavebního řízení. Podle § 115 stavebního zákona jsou posuzovány technické, stavební a právní aspekty sporné stavby. Projektovou dokumentaci zpracoval autorizovaný inženýr pro vodohospodářské stavby a byla posouzena odbornými orgány. Hlavním cílem projektu je zlepšení vodního režimu v krajině a ochrana před povodněmi. Z projektové dokumentace vyplývá, že sporná stavba zahrnuje dostatečná opatření pro zajištění bezpečného odvádění vody z rybníka včetně rekonstrukce hráze a instalace jalového přelivu. Nebyly předloženy důkazy prokazující riziko pro sousední pozemky a přístupové cesty. Z vyjádření stavebníka vyplývá, že vytyčení hranic pozemku geodetem proběhlo v únoru 2024 na základě digitalizované katastrální mapy, žalobce byl přítomen vytyčení a protokol je k dispozici u geodeta. Projektová dokumentace byla vypracována na základě údajů katastru nemovitostí, které jsou závazné podle § 51 katastrálního zákona. Žalovaný nezjistil, že by opožděné vytyčení hranic mělo vliv na přesnost projektu sporné stavby. K namítanému nezohlednění Mlýnského náhonu žalovaný uvedl, že Mlýnský náhon zanikl po roce 1922, kdy přestal fungovat mlýn. Náhon již více než 100 let neexistuje a není relevantní pro stav rybníka, což dokládají historické a hydrogeologické mapy. Projekt sporného vodního díla zahrnuje technická opatření pro stabilizaci hráze a minimalizaci rizika eroze, včetně instalace jalového přelivu, který zajistí kontrolovaný odtok vody. Tato opatření byla navržena s cílem předcházet negativním dopadům na okolní pozemky. Výrok B prvostupňového rozhodnutí byl řešen příslušným orgánem (odborem životního prostředí, oddělením vodního hospodářství žalovaného).
37. Dne 7. 10. 2024 žalovaný rozhodl o opravě zjevné nesprávnosti ve výroku napadeného rozhodnutí, do kterého doplnil údaj o parcelních číslech pozemků, na nichž je umístěna stavba, která byla povolena potvrzovaným prvostupňovým rozhodnutím.

Posouzení žaloby

38. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou. Soud žalobu posoudil v rozsahu uplatněných žalobních bodů vycházející ze skutkového a právního stavu ke dni vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.). Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání, neboť s tímto postupem nevyjádřili účastníci ve lhůtě stanovené soudem nesouhlas (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).
39. Je pravdou, že stavební pozemky uvedené ve výroku napadeného rozhodnutí nejsou označeny katastrálním územím, nýbrž pouze parcelními čísly, tento dílčí nedostatek však nemá vliv na srozumitelnost ani na zákonnost napadeného rozhodnutí.
40. Podle § 68 odst. 2 správního řádu se ve výrokové části uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků podle § 27 odst. 1. Uvedené ustanovení platí obdobně pro řízení o odvolání (§ 93 odst. 1 správního řádu).
41. Podstatné je, že napadené, tedy odvolací rozhodnutí zcela jasně uvádí, jaké rozhodnutí a který výrok je předmětem odvolacího přezkumu a jak žalovaný jakožto odvolací správní orgán

s přezkoumávaným výrokem rozhodnutí naložil (§ 90 odst. 5 správního řádu). Řešení otázky, která byla předmětem řízení před žalovaným, je v napadeném rozhodnutí vyjádřeno dostatečně určitě. Ve stavebním povolení, které bylo napadeným rozhodnutím potvrzeno, byly pozemky řádně označeny parcelními čísly a katastrálním územím. Je tedy jednoznačné, na kterých pozemcích má být povolovaná sporná stavba provedena.

42. Je pravdou, že sporná stavba má být provedena i na pozemku p. č. XB ve vlastnictví obce Střezimíř, ve vodoprávním řízení byl však řádně doložen souhlas obce s využitím jejího pozemku podle § 184a zákona č. 183/2006 Sb. o územním plánování a stavebním řádu, ve znění účinném do 30. 6. 2024 (dále jen „stavební zákon“; viz přechodné ustanovení § 330 odst. 1 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon) podepsaný starostou obce, jemuž podle § 103 odst. 1 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), náleží právo zastupovat obec navenek. Soud nepřezkoumával, zda tomuto souhlasu předcházelo příslušné usnesení Zastupitelstva obce Střezimíř ve smyslu § 85 písm. a) obecního zřízení, neboť hospodaření s majetkem obce Střezimíř se nijak netýká žalobcovy právní sféry.
43. Soud připomíná, že posláním správního soudnictví je podle § 2 s. ř. s. ochrana veřejných subjektivních práv, nikoliv objektivní zákonnosti. Jak vysvětlil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) v odst. 34 usnesení ze dne 21. 10. 2008, č. j. 8 As 47/2005-86, č. 1764/2009 Sb. NSS, *„soudní řád správní je svojí povahou ‚obrannou‘ normou. Není normou ‚kontrolní‘, která by umožňovala komukoliv iniciovat, prostřednictvím podání žaloby ve správním soudnictví, kontrolu jakéhokoli úkonu veřejné správy. Má pouze zajistit poskytování právní ochrany v případech, kdy veřejná správa vstupuje do právní sféry fyzických nebo právnických osob. Hraničním kritériem pro žalobní legitimaci je právě tvrzený zásah do veřejných subjektivních práv. Nikoliv veškerá činnost (případně veškeré pochybení) veřejné správy je podrobena soudní kontrole ze strany fyzických a právnických osob, ale pouze ta, kdy činnost správy přesáhne do jejich veřejných subjektivních práv.“* Žalobce je proto oprávněn vznášet námitky k ochraně veřejného zájmu a objektivní zákonnosti, pouze pokud se protínají s jeho právní sférou (srov. odst. 41 usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 29. 5. 2019, č. j. 2 As 187/2017-264, č. 3903/2019 Sb. NSS). Pouze ve spojení s dotčením právní sféry žalobce může porušení objektivního práva založit důvodnost žaloby (viz rozsudek NSS ze dne 11. 10. 2023, č. j. 2 As 220/2022-45). Je třeba též připomenout, že ve společném územním a stavebním řízení je rozsah námitek vlastníka sousední nemovitosti [účastníka řízení podle § 94k písm. e) stavebního zákona] vymezen v § 94n odst. 3 stavebního zákona, obdobně je tomu ve stavebním řízení dle § 114 odst. 1 stavebního zákona. Z těchto ustanovení vyplývá, že vlastník sousední nemovitosti je oprávněn k podání jen takových námitek, které jsou spojeny s přímým dotčením na právech zakládajících jeho účastenství (k tomu srov. např. rozsudek NSS ze dne 17. 12. 2008, č. j. 1 As 80/2008-68, č. 1787/2009 Sb. NSS). Uvedená ustanovená dopadají i na rozhodování týkající se vodních děl (§ 115 odst. 1 vodního zákona). Vzhledem k uvedeným ustanovením stavebního zákona a § 65 odst. 1 s. ř. s. žalobce nemůže v žalobě úspěšně vznášet námitky proti závěrům a postupu správních orgánů, které se netýkají jeho právní sféry (přiměřeně viz např. rozsudek NSS ze dne 17. 2. 2023, č. j. 5 As 31/2021-26).
44. S ohledem na výše uvedené se soud věcně nezabýval ani námitkou žalobce, že spornou stavbou dojde k poškození majetku obce, a žalobním bodem ohledně chybného doručování napadeného rozhodnutí otci žalobce, neboť ve vztahu k němu byla žaloba odmítnuta (soud se k otázce doručování otci žalobce vyjádřil v usnesení o odmítnutí žaloby).
45. Dále soud zdůrazňuje, že žalobní námitky byly převážně formulovány velmi obecně, přičemž míra jejich obecnosti předurčuje míru obecnosti jejich vypořádání soudem, neboť

soud není povinen ani oprávněn za žalobce argumenty domýšlet či vyhledávat skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by roli žalobcova advokáta (rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS, bod 32). Přezkum napadeného rozhodnutí v soudním řízení správním je ovládán zásadou dispoziční a je na žalobci, aby v žalobě řádně uvedl, v čem spatřuje jeho nezákonnost, a aby označil důkazy k prokázání svých tvrzení.

46. Nelze přisvědčit žalobci, že se žalovaný nezabýval námitkami ohledně dotčení jeho vlastnického práva. Žalovaný konstatoval, že cílem projektu je mj. ochrana okolních pozemků před povodňovými riziky, projektová dokumentace zahrnuje dostatečná opatření pro zajištění bezpečného kontrolovaného odvodu vody z rybníka (zejména rekonstrukci hráze a instalaci jalového přelivu) a že žalobce nepředložil žádné důkazy prokazující, že by sporná stavba ohrozila jeho pozemky či přístupové cesty. Způsob vypořádání námitek odpovídal obecnosti námitek uplatněných žalobcem ve správním řízení. Žalovaný též odůvodnil, proč neshledal důvodnou odvolací argumentaci, že projekt nezohledňuje historický Mlýnský potok (náhon). Podle žalovaného není pro současný vodní režim rybníka relevantní, neboť jde o dávno zaniklý historický prvek. Napadené rozhodnutí tedy není nepřezkoumatelné, neboť je z něj patrné, proč žalovaný neshledal námitky žalobce důvodnými.
47. Pokud jde o tvrzení žalobce, že v roce 2010 došlo ke škodě na jeho pozemku, protože se voda přelila přes hráz rybníka, předně je třeba konstatovat, že žalobce způsobenou škodu ničím neprokazuje. Navíc toto tvrzení nereaguje na rozhodovací důvody napadeného rozhodnutí, které není založeno na tom, že by historicky nedocházelo k přelití hráze (to potvrzuje i stavebník), ale na tom, že právě navržené stavební úpravy zajistí bezpečný kontrolovaný odvod vody z rybníka, a zabrání tak svévolnému přelévání vody přes hráz. Žalobce v žalobě nepředestřel žádnou konkrétní věcnou argumentaci, která by tyto závěry žalovaného zpochybnila.
48. Žalobce pouze zcela obecně tvrdí, že povolený záměr upřednostňuje svévolný odtok vody přes hráz na pozemek žalobce. Z napadeného rozhodnutí, stavebního povolení ani z projektové dokumentace ovšem neplyne, že by sporné vodní dílo počítalo se „svévolným odtokem přes hráz“ na pozemek žalobce. Z projektové dokumentace (ze souhrnné technické zprávy, technické zprávy a výkresu C.3.Situace) je patrné, že k odtoku má sloužit nový požerák se spodní výpustí, přičemž bezpečnostní přeliv se stávajícím propustem má být doplněn o nový jalový přeliv v jihozápadním cípu hráze (mechanismus blíže zachycuje výkres D.4, bezpečnostní přeliv je popsán na výkresu D.5). Nový jalový přeliv má spolu se zvýšením koruny hráze zajistit převedení zvýšených průtoků. Z projektové dokumentace tedy neplyne, že by sporná stavba počítala se svévolným odtokem přes hráz na pozemek žalobce. Odtok vody má být pak nadále zajištěn tokem Košínského potoka ve správě Povodí Vltavy. Jak bylo výše uvedeno, soudu nepřísluší, aby za žalobce chybějící argumentaci domýšlel.
49. Žalobce též neuvedl žádnou konkrétní argumentaci, proč podle něj není navržený jalový přeliv uzpůsoben na velkou vodu. Z projektové dokumentace vyplývá, že jalový přeliv byl navržen tak, aby zajistil převedení průtoku Q 100, tedy stoletého průtoku pod úrovní koruny hráze (která bude upravena). Žalobce současně nedokládá, že by odvod vody do „lesního potoka“ (patrně míněn Košínský potok) měl poškodit hráz rybníka. Z žaloby není ani zřejmé, k jakým *obrovským škodám* na majetku žalobce by mělo v důsledku sporné stavby dojít, žalobce tyto škody v žalobě nespecifikoval a neoznačil k nim důkazy. Zejména

v případě občanskoprávních námitek je přitom třeba konkrétní skutková tvrzení též podložit důkazy (viz rozsudek NSS ze dne 18. 6. 2021, č. j. 5 As 145/2020-36). Žalobce v žalobě nepředestřel konkrétní tvrzení, jak by mělo být spornou stavbou (stavebním povolením) omezeno jeho vlastnické právo k pozemkům, a neoznačil důkazy k prokázání omezení vlastnického práva. K tomu lze pouze na okraj poznamenat, že pokud žalobce vlastní pozemky pod hrází rybníka v aktivní zóně stanoveného záplavového území Q 100 Košínského potoka, který rybníkem protéká (viz stanovisko správce povodí, proti němuž žalobce v žalobě nebrojil) a nachází se na pozemku žalobce, může očekávat, že může dojít k výskytu povodně a rozlivu potoka. Jak bylo výše uvedeno, není patrné, k jakým obrovským škodám na žalobcově majetku (pozemcích s druhem pozemku trvalý travní porost a lesní pozemek) by mělo v důsledku sporné stavby dojít, natož jak by mělo být omezeno vlastnické právo žalobce.

50. Pro úplnost soud podotýká, že relevantní skutková zjištění neplynou ani ze stanoviska hydrogeologa RNDr. M. K. ze dne 10. 2. 2024, neboť jeho závěry nejsou nijak zdůvodněny, a jsou proto nepřesvědčivé. RNDr. M. K. nijak nevysvětluje, proč by měl být při překopání hráze dotčen pozemek p. č. XC záplavovou vodou. Městský úřad již v odůvodnění stavebního povolení uvedl, že překopání hráze při ukládání nového potrubí od požeráku bude prováděno při vypuštění nádrži, přičemž žalobce proti těmto závěrům nebrojí. Dále konstatuje, že pozemek p. č. XD by byl dotčen jalovým přelivem, ani toto tvrzení ovšem není blíže rozvedeno a zdůvodněno. Nadto lze pochybovat i o objektivitě předloženého vyjádření, neboť obsah správního spisu (dopis starostovi obce a zastupitelům) nasvědčuje tomu, že RNDr. K. má sám zájem na obnově Mlýnského potoka. Hydrogeologie navíc ani není oborem, který se zabývá vodními díly a rybníční soustavou (dále proti proudu Košínského potoka se blízko Srážkového rybníka nachází další tři rybníky; viz výkres C.1. *Přehledná situace* projektové dokumentace či stanovisko správce povodí). Hydrogeolog provádí geologické práce ve smyslu § 2 zákona č. 62/1988 Sb., o geologických pracích a Českém geologickém úřadu, k čemuž je mu podle cit. zákona udíleno příslušné oprávnění. Naopak vodními stavbami a krajinným inženýrstvím se zabývá autorizovaný inženýr nebo technik podle § 5 odst. 3 písm. c) zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě. Tyto odbornosti nelze směšovat, byť se jejich obsah může částečně protínat.
51. Z žalobní argumentace též není jasné, proč by dle žalobce měl být Srážkový rybník neovladatelnou protékající tůň. Jak vyložil městský úřad, jedná se o vodní dílo ve smyslu § 55 odst. 1 vodního zákona, malou vodní nádrž s hrází a zařízením umožňujícím regulovat vodní hladinu a rovněž nádrž vypustit (spodní výpustí, která má být nahrazena novou s prefabrikovaným požerákem, jak je patrné z projektové dokumentace). Ostatně i stanovisko správce povodí uvádí, že jde o jeden ze soustav čtyř rybníků, nikoli o tůň.
52. Co se týče otázky souladu sporného vodního díla se zákonem o ochraně přírody a krajiny, žalobce neodkázal na žádná konkrétní ustanovení tohoto zákona, která by měla být porušena, a není úkolem soudu za žalobce chybějící argumenty spekulativně domýšlet. Nadto žalobce spojoval porušení zákona o ochraně přírody a krajiny s tím, že byl upřednostněn svévolný odtok přes hráz na pozemek žalobce namísto zachování původního odtoku vody korytem Mlýnského potoka ve vlastnictví obce Střeziměř. Jak ovšem bylo výše uvedeno, z obsahu správního spisu neplyne, že by sporná stavba předpokládala svévolný odtok přes hráz, nadto žalobce nepředložil žádné důkazy k prokázání tvrzení o tom, že by odtok korytem Mlýnského potoka, jehož *zachování* se žalobce domáhá, představoval původní a

přirozený odtok rybníka. Sám žalobce ve správním řízení (a též RNDr. M. K.) uváděl, že Mlýnský potok na pozemku obce je zanesený zeminou a zarostlý náletovými dřevinami.

53. Předmět řízení vymezil stavebník svou žádostí o povolení sporné stavby. Správní orgány posuzovaly soulad takto vymezeného záměru s požadavky právních předpisů a nepříslušelo jim v tomto řízení vyhledávat alternativní způsoby úprav Srážkového rybníka, porovnávat jejich vhodnost a případně nařídít obnovu Mlýnského potoka. Soud nyní zkoumá pouze zákonnost napadeného rozhodnutí optikou toho, zda není nepřípustným zásahem do žalobcových veřejných subjektivních práv (§ 2 s. ř. s.). Ani soud se tedy nemohl zabývat tím, zda by nebylo vhodnější znovu obnovit zaniklý Mlýnský potok (náhon) a posléze touto cestou vypouštět Srážkový rybník namísto stávající výpusti a odtoku do Košínského potoka, neboť takové řešení nebylo předmětem řízení. Navíc žalobce v tomto směru ve správním řízení ani v podané žalobě nedoložil žádné důkazy.
54. Soudu není zřejmé, z čeho žalobce dovozuje své právo na to, aby stavebník podle jeho představ upravil projekt, zajistil na své náklady obnovu historického mlýnského náhonu na cizím pozemku a na svém vodním díle provedl takové stavební úpravy, aby byla voda odváděna do takto obnoveného náhonu, respektive tomu odpovídající povinnost stavebníka tyto úpravy provést. Rovněž vlastnické právo stavebníka je chráněno a správní orgány mu nemohou ukládat povinnosti nad rámec zákona, tedy ani upravit záměr dle požadavků vlastníka sousedních pozemků nad rámec požadavků plynoucích z právních předpisů. Žalobce nemá právo vnutit stavebníkovi svou vůli ohledně toho, jak by měl se svým majetkem nakládat.
55. Pokud žalobce namítá, že není vyřešeno, jak se vzhledem k navýšení komunikace a vytvoření jalového přelivu bude vjíždět na jeho pozemky, je třeba předně konstatovat, že tuto námitku neuplatnil v námitkách ze dne 14. 2. 2024, a ani následně v odvolání. Žalobce v námitkách poukázal pouze na překopání hráze při ukládání nového potrubí od požeráku, což je odlišná otázka. Jelikož žalobce tuto námitku neuplatnil v rámci koncentrace řízení podle 94m odst. 3 stavebního zákona, podle něhož se postupuje při rozhodování týkajícím se vodních děl (§ 115 odst. 8 vodního zákona ve znění účinném do 30. 6. 2024), ač mu v tom nic nebránilo a ač byl o koncentraci řízení řádně poučen v oznámení o zahájení řízení, soud se jí nemohl věcně zabývat. Nadto lze konstatovat, že žalobce neoznačil žádné důkazy k prokázání tvrzení, že vjezd na jeho pozemky je možný pouze po hrázi a že její navržené úpravy mu příjezd na pozemky znemožní.
56. Co se týče námítky, že hranice pozemků nebyly vytyčeny v souladu s námitkami žalobce, žalobce v žalobě ani v průběhu správního řízení neuvedl, proč považuje vytyčení za nesprávné ani jak se měl takový nedostatek ovlivnit napadené rozhodnutí. Takto heslovitě uplatněnou námitku nelze považovat za řádně uplatněný žalobní bod a není možné ji věcně posoudit.
57. K námitce žalobce, že rozhodnutí žalovaného o odvolání proti výroku, jímž bylo povoleno nakládání s vodami, bylo vydáno před napadeným rozhodnutím, soud uvádí, že tato skutečnost nezpůsobuje nezákonnost napadeného rozhodnutí. Právní úprava předvíдалa (§ 9 odst. 5 vodního zákona ve znění účinném do 31. 12. 2023) a i nadále předvídá (§ 9 odst. 9 vodního zákona ve znění účinném od 1. 1. 2024), že je nejprve rozhodnuto o odvolání o povolení k nakládání s vodami, které lze vykonávat pouze užíváním vodního díla, a následně o odvolání proti stavebnímu povolení k takovému vodnímu dílu. K tomu soud dále odkazuje na rozsudek zdejšího soudu č. j. 51 A 82/2024-88, který se k této otázce vyjádřil. Soudu není

zřejmě, proč žalobce považuje procesní postup žalovaného, který nejprve rozhodl o odvolání proti povolení k nakládání s vodami, a po jeho právní moci vydal napadené rozhodnutí, za nezákonný.

Závěr a náklady řízení

58. Soud s ohledem na výše uvedené shledal žalobu nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
59. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu nevznikly žádné další náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti. Dále soud podle § 60 odst. 5 s. ř. s. rozhodl, že osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení, neboť jim soud v řízení neuložil žádnou povinnost.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. března 2025

Lenka Oulíková, v. r.
předsedkyně senátu